

ASOCIACE VYŠŠÍCH ODBORNÝCH ŠKOL

ZÁKLADNÍ PRINCIPY KREDITNÍHO SYSTÉMU

**Ing. Markéta Pražmová
Praha 2009**

OBSAH

I.	Základní principy kreditního systému	1
II.	Hodnocení studijní periody	3
III.	Hodnocení studijní etapy/gradu	3
IV.	Hlavní zásady pro tvorbu kreditního systému	5
V.	Výhody a nevýhody kreditního systému z pohledu studenta.....	7
VI.	Příprava obsahu kreditního systému studia.....	8
VII.	Jak by mohl fungovat nový kreditní systém v budoucnu	9
VIII.	Závěr	10
IX.	Použitá literatura:	11

Kreditní systém

ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System)

I. Základní principy kreditního systému

Kreditní systém je založen na:

- přidělení kreditních bodů předmětům či modulům studijního oboru (plánu)
- započtení kreditních bodů studentovi za ukončené předměty respektive moduly
- uznání a započtení kreditních bodů předmětu respektive modulu studovaného na jiné vyšší nebo vysoké škole

Základní funkce kreditního systému spočívá v kvantifikaci průměrné studijní zátěže studenta z hlediska jednotlivých předmětů respektive modulů a tudíž i kumulativně z hlediska semestru (období), roku, etapy studia a celého studia. Kvalitativní stránka je určena studijním programem, oborem, specializací. Kreditní bod představuje 1/60 průměrné roční studijní zátěže průměrného studenta, tzn. zpravidla 30 hodin.

1. Při vymezení studijních oborů (vzdělávacích programů) je účelné provést charakteristiku oboru, typ studia (DiS., Bc.), formu studia (prezenční, kombinované), charakteristiku studijních předmětů či modulů (forma výuky, způsob hodnocení, kreditní ohodnocení aj.), standardní dobu studia, další podmínky, které musí student splnit (vymezení praxe, absolventské práce, zkoušky, absolutorium), aj. v závislosti na profilu absolventa

2. Předpokladem funkčnosti kreditního systému vzhledem k mobilitě je modularita studijního (učebního) plánu (zpravidla samostatný jednosemestrální studijní předmět). Předmět je obvykle uzavřen a klasifikován s využitím tradiční klasifikační stupnice ECTS. **Klasifikace je vlastně rozdělování do tříd.**

3. Tradiční klasifikační stupnice je kompatibilní se stupnicí ECTS, která je určena pro využití v rámci mobility studentů a dělí studenty na ty, kteří uspěli a ty, kteří neuspěli.

4. Studenti, kteří uspěli, jsou rozděleni do 5 skupin (tříd) např. dle procentního pořadí: horních 10% známka A, dalších 25% známka B, dalších 30% známka C, dalších 25% známka D a dolních 10% známka E

5. Ti, kteří neprospěli, jsou rozděleni na 2 skupiny: FX (Fail- student musí vynaložit další práci k dosažení úspěchu) a F (Fail- student musí vynaložit podstatnou část pracovní zátěže k tomu, aby uspěl). Rozdíl mezi „FX“ a „F“ spočívá ve skutečnosti, že se známkou „F“ by bylo nutno absolvovat znovu celý kurz, zatímco „FX“ by umožnila zkoušku či jiný způsob zakončení opakovat. Jako pokuta by se však v případě „FX“ studentovi odečetlo 20% kreditní dotace na daný kurz z jeho volných kreditních poukázek- takto to používají některé vysoké školy.

ECTS zavedlo doporučenou klasifikační stupnici, která je standardní pro projekty mobility podporované EU. Stupnice má 5 klasifikačních stupňů, nejčastěji označovaných písmeny A až E, a písmeno F je vyhrazeno pro neúspěch "fail". V následující tabulce je definice klasifikace podle dokumentace ECTS. Ze stupnice jsou patrné dokonce dvě hodnocení neúspěchu, z nichž jedno může kvalifikovat studenta k opravné zkoušce, zatím co druhé nutí opakovat předmět jako celek, protože student neprokázal předpoklady k zvládnutí problematiky.

<i>ECTS Grade</i>	<i>% of successful students normally achieving the grade</i>	<i>Definition</i>
<i>A</i>	<i>10</i>	<i>EXCELLENT - outstanding performance with only minor errors</i>
<i>B</i>	<i>25</i>	<i>VERY GOOD - above the average standard but with some errors</i>
<i>C</i>	<i>30</i>	<i>GOOD - generally sound work with a number of notable errors</i>
<i>D</i>	<i>25</i>	<i>SATISFACTORY - fair but with significant shortcomings</i>
<i>E</i>	<i>10</i>	<i>SUFFICIENT - performance meets the minimum criteria</i>
<i>FX</i>	<i>-</i>	<i>FAIL - some more work required before the credit can be awarded</i>
<i>F</i>	<i>-</i>	<i>FAIL - considerable further work is required</i>

Navržená škála má 5 tříd (stupňů) s následujícími názvy, kódy a numerickým vyjádřením:

<i>ECTS</i>	<i>Název klasifikační třídy</i>	<i>kód třídy</i>	<i>numerická hodnota třídy</i>
<i>A</i>	<i>výborně</i>	<i>1</i>	<i>1.0</i>
<i>B</i>	<i>plus velmi dobře</i>	<i>+2</i>	<i>1.5</i>
<i>C</i>	<i>velmi dobře</i>	<i>2</i>	<i>2.0</i>
<i>D</i>	<i>plus dobře</i>	<i>+3</i>	<i>2.5</i>
<i>E</i>	<i>dobře</i>	<i>3</i>	<i>3</i>
<i>F</i>	<i>nevyhověl</i>	<i>4</i>	<i>4</i>

6. Studijní předmět, respektive modul, má svou jednoznačnou specifikaci v rámci studijního oboru (název, obsah, rozsah, počet kreditů, specifikace možností zápisu, garant předmětu), čemuž odpovídá identifikační kód pro informační zpracování. Počet kreditů konkrétního předmětu respektive modulu zahrnuje celkovou studijní zátěž studenta, tzn. zahrnuje kromě kontaktních hodin další aktivity (v závazné struktuře - týmová práce, praxe, laboratorní praktika, exkurze, domácí příprava, příprava na zkoušku, zkouška). Nezávisí na zátěži učitele (přednášky, cvičení, exkurze), ani na významu předmětu pro kurikulum (povinný, povinně volitelný, výběrový předmět).

II. Hodnocení studijní periody

Studijní periodou se rozumí nespecifikovaný počet samostatných částí akademického (školního) roku (semestrů, období, trimestrů, roků apod.). Pro hodnocení úspěšnosti takové periody se používá nejčastěji průměrné hodnoty. Ta bývá prostá nebo vážená. Vahou váženého průměru je v systému ECTS kreditová hodnota předmětu, jehož klasifikace je prvkem průměrné hodnoty.

Označíme-li numerickou klasifikaci předmětu "kl" a kreditové hodnocení předmětu "kr", pak vztah pro výpočet váženého studijního průměru "pr" etapy sestávající z "n" předmětů má tvar:

$$pr = \frac{\sum (kl_i * kr_i)}{\sum kr_i}$$

Příklad:

Vážený studijní průměr studenta, který složil úspěšně zkoušky z etapy sestávající ze zkoušek ze tří předmětů A,B, C podle následující klasifikační tabulky:

Předmět	Počet kreditů	Numerická klasifikace
A	5	3
B	10	2.5
C	15	1
Vážený studijní průměr		1.83

získáme výpočtním postupem:

$$(3*5)+(2.5*10)+(1*15)/(5+10+15)=(15+25+15)/30=55/30=1.83$$

Obyčejný studijní průměr by měl hodnotu $6.5/3=2.17$

III. Hodnocení studijní etapy/gradu

Také hodnocení dokončeného studia má na většině zahraničních škol vícestupňový charakter. Naše dvoustupňové hodnocení "s vyznamenáním" a "prospěl" podporuje elitářství skupiny absolventů, z nich se nezřídka mnohý jedinec v životě neuplatní excelentně. Na druhé straně, do jednoho pytle jsou hozeni budoucí vynikající odborníci s těmi, kteří studium dokončili s posledním vypětím vlastních i cizích sil. Skutečnost, že se do hodnocení většinou započítávají i počáteční ročníky studia naznačuje, že vysoká škola se vzdává hodnocení vlastního vlivu na vývoj studenta. Nezřídka přece unikl "červený diplom" studentům, kteří zakopli na počátku studia, často vlivem úrovně předcházejícího studia nebo v důsledku nezvládnutí rychlé adaptace při přechodu z jednoho prostředí do druhého.

Tradičně mělo celkové hodnocení našeho vysokoškolského studia tři stupně: “způsobilý s vyznamenáním”, “velmi způsobilý” a “způsobilý”. Většina evropských vysokých škol rozlišuje kategorie: “with distinction”, “with merit” a “pass” a někdy prostřední kategorií zjemňují na “upper” a “lower”. Domnívám se, že správné a motivující by bylo, aby i naše kategorie byly alespoň tři, a to: “s vyznamenáním”, “s pochvalou” a “prospěl” a to zejména proto, že v současné době finančních omezení nemají prospěchová stipendia stimulační sílu (pokud vůbec existují) a studenti, kteří ztratili možnost ukončit studium s vyznamenáním často cíleně “procházejí” s co nejmenším studijním úsilím. Nepsané zvyklosti vyspělých univerzit stanovují, že vyznamenaných není nikdy více než 10-15% absolventů a spolu s absolventy s pochvalou dává tato skupina ne více než 50%. Výrazně jiné odlišné rozložení svědčí o elicistním nebo inflačním hodnocení školy. S ohledem na znění nového zákona o vysokých školách (specifikující minimálně dvouletou etapu magisterského studijního programu navazujícího na bakalářský studijní program) se domnívám, že pro hodnocení celkové úrovně ukončeného studia by se mohly brát právě poslední dva roky studia daného studijního programu..

Všechna tato pravidla jsou plně v rukou škol a jejich studijních a zkušebních řádů.

Standardní tempo studia a počet kreditů

Typ studia	Standardní doba studia	Počet kreditů (kreditních bodů)
Bakalářský studijní program	3	180
Vzdělávací program VOV	3	120-180

Standardní tempo studia činí 30 kreditů za semestr (období) (min. 20, max. 40 kreditů za semestr (období)). Maximální deficit skutečného kumulativního počtu kreditů v porovnání se standardním kumulativním počtem kreditů v každém okamžiku studia může činit nejvíce 60 kreditů

Získání určitého počtu kreditů v předepsané skladbě je podmínkou zápisu studenta do následujícího roku či podmínkou pro vykonání absolutoria a úspěšného ukončení studia.

Získání předepsaného počtu kreditů ve stanovené skladbě (tzn. za předměty respektive moduly povinné, povinně volitelné a výběrové) a složení dalších zkoušek je podmínkou uzavření studia (nejde tedy o absolvování stanoveného počtu let studia).

Obsah studia je dán studijním (učebním) plánem, v němž jsou uvedeny předměty povinné, povinně volitelné a výběrové, jakož i ostatní moduly, které kreditní ohodnocení mají (bakalářská práce, absolventská práce).

Organizace studia vytváří možnosti pro samostatný postup při vytváření studijního plánu s využitím kreditního systému. Jsou stanoveny minimální počty kreditů za 1. semestr (období) studia (20 kreditů), za studium na vyšší odborné škole nebo v bakalářském studijním programu – 180

Studijní plán si vytváří student zápisem, který se koná v termínech stanovených děkanem- ředitelem školy (před zahájením výuky). V rámci tohoto postupu bere v úvahu:

- studijní plán odpovídajícího oboru (skladba předmětů, kreditní požadavky)
- sylaby předmětů respektive modulů
- studijní a zkušební řád
- výsledky předběžného zápisu.

V některých zemích se uzavírá mezi školou a studentem **studijní smlouva** (Learning Agreement).

Smlouva má studentu garantovat studium předmětů uvedených ve smlouvě a předejít případným konfliktům.

IV. Hlavní zásady pro tvorbu kreditního systému

- **Každý předmět** (= jednosemestrální kurz, jedno období) je ohodnocen určitým **počtem kreditů, které vyjadřují míru náročnosti předmětu, poměrný díl studijní zátěže, která je kladena na studenta(včetně domácí přípravy) v daném semestru (období).**
- **1 kredit** (ECTS) je cca 25-30 hodin studijní zátěže průměrného studenta
- **60 kreditů** pro roční řádné studium (1500-1800 hodin). V současné době má v Evropě pracovní zátěž průměrnou hodnotu 1 500 hodin ročně a pohybuje se v intervalu od 1200 do 1500 hodin .Pak 1 kredit odpovídá 25 pracovním hodinám.
- **standardní kumulativní počet kreditů za studium** v bakalářském studijním programu (v tříletém studiu na VOŠ) činí **180 kreditů**

Tyto kredity student získá absolvováním předmětu, tj. splněním všech podmínek, které katedra (škola) předepsala pro ukončení předmětu.

- **Standardní tempo studia je 30 kreditů za semestr (období),** min. pak 20 kreditů za semestr (období) a maximálně 40 kreditů za semestr (období). (Tj. minimálně 80 kreditů za čtyři po sobě jdoucí semestry -období.)
- Získáním určitého počtu kreditů v předepsané skladbě je podmíněn zápis do dalšího studijního roku i možnost vykonání některých typů zkoušek (souborné postupové zkoušky, je-li předepsána, absolutoria, apod.) a úspěšné ukončení studia.
- Podmínkou uzavření studia není absolvování stanoveného počtu studijních let, ale získání předepsaného počtu kreditů v předepsané skladbě (tj. za předměty povinné, povinně volitelné a výběrové) a složení předepsaných zkoušek do doby dané maximální možnou délkou studia.

Typ studia	Standardní délka (v letech)	Maximální délka (v letech)	Počet kreditů
Vyšší odborné Dosavadní stav	3	3	120-180
Bakalářské	3	4	180-240

- **Obsah studia oboru** je dán studijním (učebním) plánem. Předměty v něm uvedené se dělí na:
- **Povinné předměty** jsou to takové předměty, které student daného oboru musí absolvovat. S výjimkou 1. semestru (období), v němž je skladba předmětů obvykle předepsána, může volit dobu jejich absolvování. Je však povinen respektovat předepsaná omezení (případně podmiňující a vylučující předměty).
- **Povinně volitelné předměty** jsou seskupeny do bloků. Z každého bloku, který je studijním programem (učebním plánem) oboru předepsán, student povinně volí předměty tak, aby jejich absolvováním získal předepsaný minimální počet kreditů z daného bloku. Touto volbou se odborně profiluje, musí však dbát na to, aby splnil podmínky pro absolvování etapy (viz dále), resp. studia.

Souhrnná kreditní hodnota povinných předmětů a povinné volby z bloků povinně volitelných předmětů je nižší než hodnota, která je nutnou podmínkou pro absolvování daného oboru studia. Zbývající počet kreditů student získává absolvováním výběrových předmětů.

- **Výběrové předměty:** seznam předmětů, které fakulta (škola) doporučuje studentovi zvolit jako výběrové. Student si ovšem může zapsat jako výběrový kterýkoliv předmět (tedy např. i další povinné či povinně volitelné předměty), pokud tomu nebrání podmínky omezující zápis.
- **Organizace studia:** Student je povinen získat stanovený minimální počet kreditů za první semestr (období), za každé čtyři po sobě následující semestry (období), za etapu studia i za celé studium. Svůj postup studiem si může volit do jisté míry individuálně, protože předměty nejsou jednoznačně přiřazeny k určitému ročníku studia. Ve studijním plánu je pouze doporučen rok a semestr jejich absolvování. Jedná se o tzv. **standardní studijní (učební) plán**, který je studentovi zabezpečován rozvrhově.
- Student si zápisem vytváří **osobní studijní plán**. Při volbě předmětů se orientuje podle studijního (učebního) plánu svého oboru, podle sylabů předmětů, které obsahují mj. informace o obsahu předmětu, rozsahu jeho výuky, počtu kreditů a omezeních možnosti jeho zápisu a o garantovi předmětu.
- **Zápis** se koná na každý semestr (období) v termínech stanovených děkanem (ředitelem školy). Student zapisuje předměty povinné, povinně volitelné a výběrové tak, aby mohl jejich absolvováním získat minimálně 40 kreditů a maximálně 80 kreditů za školní rok. Je přitom povinen respektovat výsledky předběžného zápisu, podmínky stanovené studijním plánem oboru a podmínky dané studijním a zkušebním řádem.
- V případě, že se studentovi nepodařilo některý povinný předmět absolvovat a získat za něj kredity, může si tento předmět zapsat ještě jednou (celkem tedy nejvýše dvakrát).

Neuspěl-li student v předmětu povinně volitelném nebo výběrovém, může jej zapsat ještě jednou, nebo místo něj zapsat předmět jiný, ovšem musí přitom respektovat ostatní stanovené podmínky (např. nutnost volit z bloku).

V předmětech, které na daný neabsolvovaný předmět přímo nenavazují, může student pokračovat dále. Zcela tedy odpadá dosavadní nutnost opakování ročníku. Volba některých předmětů je omezována tzv. předměty podmiňujícími a vylučujícími.

- Jako **podmiňující předmět** je označován předmět, jehož úspěšné absolvování (a získání kreditů za něj) je nezbytnou podmínkou pro ukončení předmětu navazujícího (toho, u něhož je podmiňující předmět uveden). Podmiňující a navazující předměty mohou být zapisovány souběžně; v takovém případě je absolvování podmiňujícího předmětu nutnou podmínkou pro konání zkoušky z předmětu navazujícího.
- Je-li u některého předmětu uveden **vylučující předmět**, znamená to, že zápisem či absolvováním vylučujícího předmětu je vyloučen zápis daného předmětu. Jako vylučující předměty jsou uváděny předměty podobného obsahového zaměření.
- **Hodnocení studia:** Kredity jsou studentům uděleny za úspěšné absolvování předmětu podle podmínek, které jsou pro toto absolvování stanoveny (např. zápočet, zkouška). **Počet kreditů hodnotí kvantitu, nikoliv kvalitu studentovy práce.** Proto je zachována klasifikace, která je zároveň ukazatelem pro tzv. **vážený studijní průměr**
- Je-li předmět zakončen zkouškou, stačí pro jeho absolvování a získání kreditů známka "dobře". Student může zkoušku z daného zapsaného předmětu opakovat nejvýše dvakrát (první, resp. druhá opravná zkouška).
- **Vážený studijní průměr (VSP)** je vypočítáván za každý studijní rok. Do jeho výpočtu jsou zahrnovány pouze předměty zakončené zkouškou. **Vážený studijní průměr vypočteme tak, že ze všech předmětů, které si student zapsal na daný školní rok, sečteme hodnoty získané vynásobením výsledné známky příslušným kreditním ohodnocením předmětu a výsledný součet dělíme celkovou kreditní hodnotou těchto předmětů. Za předměty, zakončené zkouškou, které student zapsal, ale neabsolvoval, je do VSP započítávána známka 4.**

V. Výhody a nevýhody kreditního systému z pohledu studenta

Kreditní systém přináší studentovi řadu výhod, (zejména možnost vytváření osobního studijního plánu a možnost přerušování studia), zároveň však na něj klade v určitém smyslu vyšší nároky. Student nese plnou zodpovědnost za každé své rozhodnutí, za každou svou volbu. Neřídí-li se doporučeným standardním studijním (vzdělávacím) programem, může si být vědom určitých rizik na větších školách se složitější organizací studia.

1. Nemá zajištěn rozvrh. Výuka jím zvolených předmětů může probíhat ve stejné době.
2. Musí mnohem více než dosud promyšlet dopředu další program svého studia, neboť nevhodnou volbou by si mohl zkomplikovat nebo zcela zablokovat možnost dalšího postupu (může např. získat stanovený počet kreditů, ale nesplnit podmínky pro absolutorium).

3. Má možnost regulovat si sám rychlost plnění podmínek studia, ale při překročení přesně vymezených hranic je mu bez jakéhokoliv předchozího varování studium ukončeno pro neprospěch. Důvodem pro takové ukončení je např.:
  - nesplnění podmínek stanovených pro 1. semestr (období),
  - získání méně než 40 kreditů za první rok studia,
  - získání méně než 80 kreditů za 4 po sobě jdoucí semestry, tedy méně než v průměru 20 kreditů za semestr (období),
  - překročení nejvyšší možné hodnoty váženého studijního průměru (VSP) za školní rok, tj. 3, 4 (VSP větší než 3, 4 bude mít např. student, který v daném ročníku zapsal 10 předmětů o 6 kreditech, ale absolvoval z nich méně než 6 předmětů, vesměs s hodnocením "dobře").
  - překročení časových limitů pro 1. etapu studia nebo pro celé studium.
4. Nedostaví-li se student bez omluvy k zápisu, je posuzován, jako by studia zanechal.
5. Volí-li student standardní postup studiem (tj. podle standardního studijního plánu) a zná-li dobře studijní a zkušební řád, jsou uvedená rizika minimální.

VI. Příprava obsahu kreditního systému studia

Před přípravou obsahu kreditního systému je třeba stanovit **učební cíle neboli soubor kompetencí**, které tvoří vše, co student musí znát, čemu musí rozumět a co je schopen dělat po skončení procesu učení

Učební cíle se mohou vztahovat ke studijní etapě jako k celku, nebo jen k jeho komponentám, jako je např. předmět nebo modul.

Splnění učebních cílů vede k udělení kreditů.

Učební cíle stanovují učitelé.

Skutečné kompetence získané individuálním studentem mohou přesahovat stanovený rozsah

Příprava obsahu kreditního systému podle stejných zásad, principů a kritérií je předpokladem plné funkčnosti tohoto systému. Jedná se zejména o tyto strukturované údaje:

- vymezení studijních programů (učebních plánů), oborů a specializací,
- stanovení předmětů respektive modulů jednotlivých studijních oborů včetně jejich kreditního ohodnocení a vypracování sylabů,
- příprava podkladů pro sestavení rozvrhu (umožňujícího reálné uplatnění kreditního systému),
- funkční informační systém (Studium) z hlediska software a hardware včetně mechanismu úprav.

VII. Jak by mohl fungovat nový kreditní systém v budoucnu

Mezinárodní srovnání

Nepopiratelná přednost ECTS je možnost bezproblémového uznávání kreditů mezi školami, které tento systém užívají. Student, jenž v zahraničí absolvuje např. jeden semestr, obdrží formulář s údaji o absolvovaných kurzech a počtech kreditů, které by mu měly být na mateřské škole automaticky uznány. Pochopitelně se musí jednat o předměty, které jsou vyučovány na obou školách, nebo se sobě rozsahem výuky podobají.

Hodnocení absolvování kurzů

Každý kurz může být zakončen libovolným způsobem. EK navrhuje hodnotit pomocí následující stupnice: A – excellent, B – very good, C – good, D – satisfactory, E – sufficient, FX – fail, F – fail. Kredity za kurz by získal ten student, který by obdržel známku „A“ až „E“.

Zápočty by byly zrušeny

ECTS nedovoluje hodnocení způsobem „započteno“ nebo „nezapočteno“. Ledaže by určitá škola ignorovala sedmistupňový systém a hodnotila buď „A“ nebo „F“. V opačném případě by bylo nutno zápočty zrušit.

ECTS je používán v rámci programu Erasmus od roku 1989 a v roce 1998 byl implementován již na 145 evropských univerzitách, jejichž počet stále roste.

VIII. Závěr

System ECTS a kvalita vzdělávání

- Jedná se o nástroj, nikoliv cíl, kterým je zkvalitnění terciárního vzdělávání na evropské úrovni.
- Důležitý nástroj vzniku Evropského prostoru pro terciární vzdělávání nejen vysokoškolské. Bez něho se instituce nebudou schopny začlenit do společných projektů, programů apod.
- „Learning outcomes“ (výstupy z učení) a ECTS mohou pomoci VOŠ začlenit se do terciární sféry a být čitelnější pro domácí i zahraniční partnery.
- Nástroj transparentnosti – spolu s dodatkem k diplomu – pomáhá při překladu kvalifikace (části studia získané v zahraničí na národní úrovni).
- Nic není přenositelné absolutně, vždy se jedná o inspiraci, instituce se učí ze zkušeností ostatních, nicméně je třeba vše adaptovat na lokální úrovni (národní i institucionální).
- Zavedení systému ECTS přispívá ke zkvalitnění výuky na národní úrovni.
- Vyžaduje podporu kvalitního IT zázemí, tedy nelze jej bez toho zavádět a tudíž přispívá ke zlepšení materiálního vybavení na školách.
- Lepší organizaci studijních programů – akumulace kreditů, ale i přenositelnost předchozího vzdělávání a jemu přiřazenou studijní zátěž.
- Je důležitým atributem soustavy kvalifikací pro terciární sektor.
- Je zásadním způsobem závislý na kvalitní definici Profilu absolventa a z něho odvozených tzv. „Learning outcomes“, výstupů z učení.
- Je nástrojem diverzifikace a prostupnosti v terciárním vzdělávání a k uznávání předchozího vzdělávání (neformálního a informálního).
- Důležité je, zda budou VŠ a VOŠ schopny reagovat a přizpůsobit se očekáváním a schopnostem studentů a budou mít požadavky motivační, nebo budou působit na jejich vyšší neúspěšnost ve studiu.
- Zavedení kreditů může zvýšit očekávání zaměstnavatelů na vyšší uplatnitelnost absolventů v praxi.
- Umožní lepší prostupnost horizontální i vertikální.
- Kredity nemohou být uznány automaticky, vždy budou přepočítávány vzhledem k nastaveným výstupům z učení v daném studijním (vzdělávacím) programu. To platí nejen pro přechod studentů mezi VOŠ a VŠ, ale i mezi různými VŠ nebo VOŠ, případně i mezi různými studijními (vzdělávacími) programy.

Na jednání padly rovněž některé výzvy pro instituce terciárního vzdělávání, jako např.:

- Podstatnou součástí systému, který by umožnil i zabezpečování kvality terciárních institucí by mohlo být i zavedení Standardů hodnocení student.
- Kreditový systém by měl podporovat (a ne potlačovat) autonomní strategie a přístupy institucí terciárního vzdělávání.
- Kreditní systém nemůže existovat bez kvalitní informační podpory.

IX. Použitá literatura:

Prof. Ing. HONZÍK, J. M., CSc.: Kreditní systém ECTS a jeho využití na vysokých školách. VUT Brno, národní koordinátor ECTS/DS.

RNDr. ŠŤASTNÁ, V.: Úloha a možnosti využití ECTS v českém terciárním vzdělávání. Závěry ze semináře pořádaného v rámci projektu „Bologna Experts“. Vysoká škola logistiky Přerov, 16. dubna 2008.

HAAS, J.: Zpravodajství Výuka a studium, 23. 2. 2004.